

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань організації державної влади, місцевого самоврядування,
регіонального розвитку та містобудування

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел./факс: 255-32-05, 255-20-75

№ 04-23/16-247

"12" грудня 2019 р.

ЛЯШЕНКУ Ю.А.

Шановний Юрію Анатолійовичу!

За дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України Р. Стефанчука у Комітеті Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування розглянуто Вашу електронну петицію щодо зобов'язання на законодавчому рівні або указом Президента України місцевих рад виділяти при розподілі місцевих бюджетів кошти на дезінфекцію у всіх комунальних будівлях, громадському транспорті, а також заборонити збирати кошти батьків на утримання і прибирання у школах, дитячих садочках тощо і за наслідками розгляду в межах предмету відання Комітету зазначається таке.

Відповідно до частин десятої та одинадцятої статті 23¹ Закону України «Про звернення громадян» електронна петиція, яка в установлений строк не набрала необхідної кількості голосів на її підтримку, після завершення строку збору підписів на її підтримку розглядається як звернення громадян відповідно до цього Закону.

Водночас електронна петиція, адресована відповідно Президенту України, Верховній Раді України, Кабінету Міністрів України, розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менш як 25000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції.

З огляду на викладене, враховуючи при цьому, що на підтримку Вашої петиції подано 16 підписів за період з 3 червня по 3 вересня 2019 року, її розглянуто як звернення громадянина.

Звертаємо Вашу увагу, що на сьогодні питання облаштування та утримання будівель того чи іншого цільового призначення регулюються державними санітарними нормами і правилами, якими, серед іншого, передбачаються також вимоги до санітарно-гігієнічного режиму,

прибирання приміщень, санітарно-технічного обладнання, меблів, посуду, килимів тощо. Державні санітарні правила і норми є нормативно-правовими документами, обов'язковими до виконання не лише персоналом комунальних підприємств, установ і закладів (в т. ч. у галузі освіти), але й органами, на які покладено загальні питання управління об'єктами права власності територіальної громади – тобто відповідними місцевими радами, виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у місті рад, сільськими, селищними, міськими головами. Порушення таких норм тягне за собою дисциплінарну, адміністративну та кримінальну відповідальність.

Слід зазначити, що до відання органів місцевого самоврядування, окрім вищезгаданого забезпечення дотримання санітарних норм у комунальних будівлях і спорудах, віднесено вирішення десятків і сотень інших, не менш важливих питань забезпечення життєдіяльності територіальних громад, врегульованих нормами великого масиву законодавчих актів, серед яких кількість одних лише законів України, якими мають керуватися і які повинні виконувати органи місцевого самоврядування, наближається до тисячі.

Разом з тим, з огляду на зміст статей 5, 7, 19, 140-146 Конституції України, система місцевого самоврядування в Україні представляє собою відносно незалежну ланку публічної влади, організаційно відокремлену від державної. В основу її функціонування у відповідності з положеннями Європейської хартії місцевого самоврядування, статей 4, 16, 71 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» покладено загальновизнані європейські принципи правової, організаційної та матеріально-фінансової самостійності, суть яких полягає у самостійному та під власну відповідальність виконанні наданих повноважень і виключає адміністративне підпорядкування органам державної влади.

Що стосується бюджетної сфери, то принцип самостійності місцевих бюджетів найбільш повно розкрито у пункті 3 частини першої статті 7 Бюджетного кодексу України, де, зокрема, зазначається, що державний та місцеві бюджети є самостійними і така самостійність забезпечується закріпленням за ними відповідних джерел доходів бюджету, правом відповідних органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування визначати напрями використання бюджетних коштів відповідно до законодавства України, правом Верховної Ради Автономної Республіки Крим та відповідних місцевих рад самостійно і незалежно одне від одного розглядати та затверджувати відповідні місцеві бюджети.

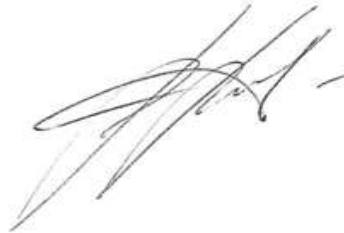
Зважаючи на вищезазначене, вважаємо, що направлення коштів того чи іншого місцевого бюджету на проведення дезінфекції у відповідних комунальних будівлях та на громадському транспорті не потребує додаткового законодавчого регулювання і рішень на рівні Парламенту та Президента України, а є питанням належного виконання місцевою радою чинного законодавства України.

Щодо питання заборони збирати кошти батьків у школах та дитячих садочках на їхнє утримання вважаємо за необхідне відзначити таке.

На сьогодні чинне законодавство України у сфері освіти не передбачає прямих приписів щодо повноважень керівників освітніх закладів встановлювати і проводити обов'язкові для батьків збори коштів для тих чи інших потреб освітнього процесу. Водночас, відповідне фінансування дійсно можливе, але воно має виключно добровільний характер і базується на положеннях абзацу дев'ятого частини першої статті 79 Закону України «Про освіту», відповідно до якої джерелами фінансування суб'єктів освітньої діяльності відповідно до законодавства можуть бути також і добровільні внески у вигляді коштів, матеріальних цінностей, нематеріальних активів, одержаних від підприємств, установ, організацій, фізичних осіб.

Отже в даному випадку проблема полягає знову ж таки в належному виконанні норм закону як зі сторони керівництва закладів освіти, так і батьків, розвитку громадського самоврядування та державно-громадського управління у сфері освіти, широкого використання поруч із державним також і можливостей громадського нагляду (контролю) у сфері освіти. Зокрема, права суб'єктів громадського нагляду (контролю) відповідно до абзацу четвертого пункту 2 частини другої статті 71 Закону України «Про освіту» проводити моніторинг та оприлюднювати результати, зокрема, щодо розподілу витрат на освіту та цільового використання коштів з державного та місцевих бюджетів, інших джерел, не заборонених законодавством.

З повагою
Голова Комітету

А.КЛОЧКО